

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 271/2021
15.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Нешић Петковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ из Београда, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1799/20 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1799/20 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1799/20 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2754/18 од 03.03.2020. године, којим је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се поништи, као незаконито, решење туженог од 12.07.2018. године о отказу уговора о раду тужиоца и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на радно место ..., одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због изгубљене зараде, за период од 17.07.2018. године до 31.10.2019. године исплати одређене новчане износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставу другом изреке и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводе у

ревизији којима се указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог, на неодређено време, за обављање послова Побижаним решењем, тужиоцу је због скривљене повреде радне обавезе, отказан уговор о раду, са пратећим анексима. Ово због тога што је 15.02.2018. године, када је према распореду рада радио на линији ... (... - ...), пети по реду, у периоду од 13.41 до 21.25 часова, аутобус гаражног броја ... донео на терминус „...“ у 19.35 часова (према изводу из БУС ПЛУС система за даљинско праћење возила), а у путни налог је уписао да је дошао у 19.33 часова. По доласку на наведени терминус пријавио је квар на аутобусу гаражног броја ... и преузео аутобус гаражног броја ..., са истим остварио полазак у 19.43 часова, а у путни налог је уписао да је кренуо у 19.45 часова. По поласку са терминуса „...“ ка терминусу „...“, у 20.24 часова, аутобусом гаражног броја ..., након што је са старог Савског моста скренуо у Карађорђеву улицу, а затим у улицу Савски Трг, није наставио кретање предвиђеном трасом ка терминусу „...“ (улица Немања, Трг Славија, Мекензијева, Цара Николе другог, Милешевска, терминус „...“), већ је без сагласности отпрвника или диспечера погона променио предвиђену трасу кретања за линију ... и у 20.50 часова наставио кретање улицом Савском и код Мостарске петље, скренуо у Булевар Франше Де Переа, а потом се кретао улицом Стефана Првовенчаног (ауто-путем за Ниш) до гараже СП Космај, у коју је ушао у 21.01 часова, односно 24 минута пре времена предвиђеног редом вожње, а у путни налог је уписао да је у гаражу погона ушао у 21.05 часова. Том приликом у путни налог уписао да је на терминус „...“ стигао у 20.50 часова и са истог терминуса кренуо у 20.51 часова, иако до наведеног терминуса није ни дошао, јер је у 20.50 часова самовољно променио трасу кретања непосредно што је из улице Савски Трг продужио кретање улицом Савском, уместо да је скренуо улицом Немањиним и даље редовном трасом до терминуса „...“. Тужилац је у 20.51 часова извадио БУС ПЛУС картицу из командне табле возачког панела аутобуса гаражног броја ..., иако није завршио вожњу, а возилом је управљао све до уласка у гаражу у 21.01 часова, што произлази из увода БУС ПЛУС система за даљинско праћење возила.

Из исказа саслушаних сведока утврђено је да тужилац није звао дежурног диспечера ББ да пријави квар, да се пријаве кварова на линији пријављују од стране возача мобилним телефоном, рапс тастером или GPS дежурном отправнику или диспечеру, да сви возачи имају службене телефоне како би у случају квара возила мобилним телефоном позвали диспечерски погон, а да је док нису постојали мобилни телефони пракса била да возач оде до најближег терминуса где се јавља дежурном диспечеру да им пошаље сервис, да картица не сме да се вади из система докле год се не заврши рута и да вожња мора да се идентификује и на почетку и на крају вожње.

Пре доношења решења о отказу уговора о раду тужени је тужиоцу упутио упозорење о постојању разлога за отказ, на које се тужилац изјаснио 14.06.2018. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови, применом материјалног права из члана 179. став 2. тач.1.и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05..113/2017), у вези члана 77. тачка 1.1. и 5. Колективног уговора код туженог од 06.02.2015. године, члана 14. Уговора о раду од 15.06.2002. године, одредби Правилника о обавезама саобраћајног особља у ЈКП ГСП

„Београд“ од 02.06.2016. године, Правилника о садржини, издавању и вођењу путних налога, евиденције о издавању путних налога („Службени гласник РС“ бр. 90/16 и 4/17), Одлуке о јавном линијском превозу путника на територији Града Београда („Службени лист Града Београда“ број 61/09, 86/16) и Упутства за рад саобраћајног особља приликом коришћења уређаја у систему за наплату карата и управљање возилима у јавном превозу од 13.11.2012. године, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, оценили да тужбени захтев није основан.

Чланом 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршавање радне обавезе или учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Кривица запосленог код повреде радне обавезе је услов за отказ уговора о раду. То је психички однос учиниоца према повреди радне обавезе, а терет доказивања да кривица у време учињене повреде радне обавезе није постојала пада на запосленог.

Тужилац је спорном приликом у путне налоге унео податке о доласку на терминус и гаражу који не одговарају подацима БУС ПЛУС система за даљинско праћење возила, на терминусу „...“ је пријавио пописним листом квар аутобуса гаржног броја ..., преузео аутобус гаражног броја ..., без претходног контактирања диспечера односно отправника ради добијања смерница за даље поступање и у даљем току вожње самоиницијативно променио предвиђену трасу кретања аутобуса број ..., чиме је поступио противно напред наведеним одредбама општих аката туженог и Наредби помоћника генералног директора за саобраћај и помоћника директора за техничка питања од 09.02.2004. године.

Супротно наводима ревизије, свако поступање супротно изричитим правилима саржаним у општим актима туженог представља основ за примену отказног разлога, па је тако тужилац, поред уношења нетачних података о доласку на терминусе и гаражу и самоиницијативне промене трасе аутобуса број ..., поступио супротно обавези да се у случају квара аутобуса, након слања одговарајућег аларма, привремено одјави извлачењем картице из командне табле и да се, у случају да, како тврди, није имао службени телефон, раније тастером или путем GPS јави дежурном отправнику или диспечеру, обавести га о ванредном догађају због ког не може да настави рад паланираним редом вожње и од њега добије даља упутства.

Разлози којима тужилац правда своје поступање се не могу сматрати оправданим за поступање супротно изричитим правилима поступања запослених код туженог, која су тужиоцу, као дугогодишњем возачу аутобуса, била позната. Ово тим пре што у поступку није утврђено да су у поступању тужиоца постојали разлози за искључење кривице, који су, између осталог, и стварна заблуда, која постоји када је запослени учинио повреду радне обавезе, погрешно сматрајући да постоје околности према којима би, ако би оне стварно постојале, предузимање или не предузимање радње било допуштено, што је од значаја за правилну одлуку о тужбеном захтеву.

Описано чињење тужиоца, и по оцени Врховног касационог суда, представља скривљену повреду радних обавеза утврђених законом и општим актима које су тужиоцу оспореним решењем стављене на терет, односно основ за примену отказног разлога, па су правилно нижестепени судови закључили да су испуњени законом

прописани услови за отказ уговора о раду, што оспорено решење о отказу чини законитим, а захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, враћање на рад и накнаду штете у висини изгубљене зараде неоснованим.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић